

РЕШЕНИЕ

№ 14324

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 11.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **13292** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба вх. № 32066 от 17.12.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № УП6865 от 16.12.2025 г. по описа на Държавна агенция за бежанците (ДАБ), подадена от Ф. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], с адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 5534 от 02.12.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да му бъде предоставен на статут на бежанец и хуманитарен статут.
В жалбата се сочи, че обжалваният административен акт не отговаря на общите изисквания на чл. 59 АПК. Посочва се, че в решението са посочени бланкетни фактически основания, като са посочени и правни основания за издаването му. Твърди се, че административния акт е немотивиран поради излагането на мотиви, а органът не е изложил по отделно съображения защо приема, че на непридружения непълнолетен чужденец не следва бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като задълбочено не е обсъдил както изложените от оспорвания данни в бежанската му история, така и обстановката в страната му за произход. Обективизираните в решението фактически съображения не са ясни и кореспондиращи на приложените правни норми и не дават възможност на чужденеца да разбере мотивите на административния орган да му откаже международна закрила. Инвокират се доводи, че решението е поставено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като не е съобразено с обстоятелството, че причина със сигурност е освен

изложеното от него в интервюто и изключително напрегнатата обстановка в държавата, за което най-малкото от интернет о страницата на МВнР може да се почерпи актуална информация. Не на последно място се отбелязва, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалноправните разпоредби на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ и Директива 2011/95ЕС, както и че е незаконосъобразен изводът, че за жалбоподателя не съществува реален риск в държавата му по произход. В хода на съдебното производство редовно призован, жалбоподателят не се явява лично, представлява се от служебно назначения процесуален представител адв. К., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. К., който оспорва жалбата и предлага да не се уважава, а обжалваният акт да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

Настоящият съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е инициирано с подаването на молба с вх. № В-13-909 от 31.07.2025 г. по описа на РПЦ – С. до председателя на Държавна агенция за бежанците при МС от Ф. А. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание – мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен. Личните му данни са установено на база подписана декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 ЗУБ.

От материалите по делото се установява, че оспорваният е бил подал предходна молба с вх. № В-13-909 от 31.07.2024 г., която не е била разгледана по същество, тъй като самоволно е напуснал лагера. Това производство е било прекратено с Решение № 10051 от 25.09.202г . Напускането на дома е свързано със заминаването на Ф. А. за Германия, където също е подал молба за международна закрила, която е отказана и е върнат в Б..

С молба вх. № УП 6865 от 06.08.025 г. чуждият гражданин е поискал възобновяване на производството му за предоставяне на международна закрила и същата е уважена.

В хода на това производство с търсеция закрила е проведено интервю на 06.08.2025 г. в присъствието на преводач. По време на интервюто оспорваният е посочил, че е напуснал С. за първи път през 2018 г. за Т.. След престой от пет години на турска територия през лятото на 2024 г. влиза в Република Б. нелегално. Работил е в Т., за да помага на своето семейство. Като допълнителни мотиви посочва непрестанните бомбардировки в С.. Родителите му, сестра му и братята му са останали да живеят в С.. Не е служил в армията, но докато е бил в Т., семейството му е получавало повиквателни- призовки. Учил е до 4 клас и е работил в шивашки цех. Посочил е, че това са причините, поради които е подал молба за международна закрила. Заявил е, че не иска да се върне в страната си по произход, защото положението в С. е трудно и няма работа. Уточнил е, че е подал молбата в Б., защото не е получил закрила в Германия.

Видно от писмо рег. № М-11444 от 20.11.2025 г. на Директора на Специализирана дирекция „М“ – Държавна агенция „Национална сигурност“ не възразява да бъде предоставена закрила на Ф. А. А., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Производството е приключило с решение № 5534 от 02.12.2025 г. на председателя на ДАБ при МС. Ответникът е приел, че не е установено спрямо чужденеца да е осъществено визираното от закона преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут. Той не е обосновал страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал.1 ЗУБ: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение и/или убеждение. Изложени

са мотиви относно предвиждането на чл. 8, ал. 4 ЗУБ.

Въз основа на изложеното по време на интервюто и от приложената справка с вх. № МД-02-483 от 10.09.2025 г. на дирекция "Международна дейност" при ДАБ, административният орган е приел, че за молителя не са налице предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут. Твърдения, релевантни по чл. 9, ал.1, т. 1 ЗУБ, не са направени. Посочено е, че относно възможността за прилагане на чл. 9, ал.1, т. 2 ЗУБ, търсецният закрила твърди, че не е арестуван и осъждан в държавата си по произход.

Обоснован е извод за наличието на явна неоснователност на молбата за търсене на закрила, тъй като кандидатът не се позовава на причини от хуманитарен характер.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд - София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № 5534 от 02.12.2025 г. на председателя на ДАБ при МС е връчено на кандидата на 09.12.2025 г., като жалбата до Административен съд - София град е подадена чрез административния орган на 16.12.2025 г. в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Настоящият съдебен състав като се запозна с представените по делото писмени доказателства и съобрази изложеното от жалбоподателя в административното производство, споделя изцяло изводите на ответника, изложени в оспорения акт.

Правилно административният орган е направил извод, че чужденецът не прави твърдения за проявено спрямо него насилие в А. по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения. Не е заявил конкретни случаи на нарушаване на човешките му права в държавата му по произход. Съвсем правилно и законосъобразно, ответникът по делото се е позовал на даденото определение за "преследване" в чл. 8, ал. 4 ЗУБ, а именно, че това е нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторемост, което не се установява в конкретния случай.

Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват. Имайки предвид горното правилен е изводът на административния орган, че искането на жалбоподателя в частта за предоставяне на бежански статут следва да бъде отхвърлено.

Отделно от това се установява, че спрямо Ф. А. не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да напусне родината си поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция. Тежки посегателства като изтезание, също не се установяват. Приема се, че спрямо жалбоподателя не са предприемани мерки, застрашаващи свободата, живота или сигурността му от официалните власти или от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира.

Налага се изводът, че чужденецът няма бежанска история, а е напуснал А. поради съображения относно семейните му причини, което не е основание за предоставяне на статут. От установеното следва изводът, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ.

След извършено детайлното анализиране на информацията в представената по делото Справка вх. № МД-02-483 от 10.09.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ - МС относно С., не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на

Европейските общности (СЕС). по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/1983 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на посочената законова хипотеза. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

По тези съображения Административен съд - София град, III - то отделение, 8 ми състав намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу Решение № 5534 от 02.12.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което е отказано да му бъде предоставен на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението подлежи на обжалване пред върховния административен съд в 14 дневен срок от получаването му от страните, респ. съобщението за неговото постановяване.

СЪДИЯ: